

Sygn. akt IV U 290/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Anna Koziol

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 stycznia 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **H. T.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia 16 czerwca 2016r. znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 16 czerwca 2016r. znak: (...)

w ten sposób, że przyznaje **H. T.** prawo do zasiłku chorobowego za okres od 07.06.2016r. do 23.06.2016r.

II wniosek powódki o wypłatę odsetek ustawowych od zasiłku chorobowego za wskazany w pkt pierwszym okres w trybie art. 477¹⁰ §2 kpc przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.,

III zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. na rzecz powódki H. T. kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka H. T. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 16 czerwca 2016 roku odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 czerwca do 23 czerwca 2016 roku. W uzasadnieniu podniosła, że od dnia 15 kwietnia 2016 roku przebywa na zwolnieniu lekarskim w związku z chorobą stawu kolanowego. W dniu 24 czerwca 2016 roku lekarz prowadzący wystawił kolejne zwolnienie lekarskie do dnia 15 lipca 2016 roku i nie zostało ono zakwestionowane przez organ rentowy.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 360 zł. W uzasadnieniu podniósł, że lekarz orzecznik ZUS po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania powódki orzekł, że niezdolność do pracy ustała z dniem 6 czerwca 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zaświadczeniem lekarskim serii (...) wystawionym w dniu 12 maja 2016 roku lekarz leczący powódkę orzekł, że jest ona niezdolna do pracy w okresie od 13 maja do 23 czerwca 2016 roku.

W dniu 6 czerwca 2016 roku lekarz orzecznik ZUS dokonujący kontroli prawidłowości wystawionego zaświadczenia lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy powódki orzekł, że niezdolność do pracy H. T. ustała z dniem 6 czerwca 2016 roku.

Decyzją z dnia 16 czerwca 2016 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 czerwca do 23 czerwca 2016 roku.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu

U powódki rozpoznano stan po wysiękowym zapaleniu kolana lewego, zmiany zwyrodnieniowe kolana lewego oraz stan po złamaniu nasady dalszej kości promieniowej lewej.

Powódka była niezdolna do pracy po dniu 6 czerwca 2016 roku.

Schorzenie na które cierpiała powódka ma charakter przewlekły z zaostrzeniami. Zbyt wczesne przerwanie stosownej terapii niweczy jej efekty i prowadzi do przewlekania i zaostrzania procesu chorobowego.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia 30.09. 2016 r . k. 13;

- opinia uzupełniająca z dnia 1.12.2016 r . – 35.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 roku, poz. 159) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z przepisem art. 59 ust. 1, 2 i 3 pkt 1 powyżej cytowanej ustawy prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli, którą wykonują lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych między innymi poprzez przeprowadzenie badania lekarskiego ubezpieczonego. W razie uniemożliwienia badania zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie (przepis art. 59 ust. 6). Jeżeli po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określi wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczone w zaświadczeniu lekarskim, za okres od tej daty zaświadczenie lekarskie traci ważność (przepis art. 59 ust. 7).

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, kontrola prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności powódki do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich przeprowadzona została w dniu 6 czerwca 2016 roku i lekarz orzecznik ZUS orzekł, iż jest ona zdolna do pracy, a tym samym określił wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczone w zaświadczeniu lekarskim.

Zadaniem Sądu rozstrzygającego niniejszą sprawę było ustalenie stanu zdrowia powódki tj. czy po dniu 6 czerwca 2016 roku był ona zdolna do pracy. W tym celu, biorąc pod uwagę rodzaj schorzenia występującego u powódki, przeprowadzono w toku postępowania dowód opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, albowiem ustalenie tej kwestii wymagało wiadomości specjalnych.

Biegły w wydanej opinii z dnia 30 września 2016 roku i opinii uzupełniającej jednoznacznie stwierdził, że powódka nie była zdolna do pracy po dniu 6 czerwca 2016 roku.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał powódce prawo do zasiłku chorobowego za okres od 7 czerwca do 23 czerwca 2016 roku (punkt I wyroku).

Zgodnie z brzmieniem art. 477¹⁰ § 2 kpc, który stanowi, że jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu, wniosek powódki o wypłatę odsetek ustawowych od zasiłku chorobowego należało przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (punkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 2 kpc (punkt III wyroku).